

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۰۹ اکتوبر ۲۰۱۱

زحمتکشان چگونه پول به دست می آورند؟

زحمتکش عزیز! در شماره قبلی زیار خواندیم که "چرا بعضی از انسان ها پولدار و بعضی فقیر اند؟" اگر یادت باشه در آنجا گفتیم که کارگرا بیشتر از سرمایه دارا کار می کنن، شب و روز کار می کنن، دست های شان همیشه چرب و کثیف می باشه و همیشه پشت ماشین ایستاد می باشن، در حالیکه سرمایه دارا فقط نظارت می کنن و روز و شب شان به تفریح و مهمانی در هتل های لوکس تیر میشه.

سرمایه دارا همان قسمی که گفتیم از کارخانه، از هتل، از خانه های کرائی و از شرکت های شان پول زیاد به دست می آورند، در حالیکه کارگرا یکی از اینها را هم نداره، پس یک کارگر با کدام کار پول بدست می آورده؟ همه انسان ها برای این که زندگی کده بتوانن، مجبور هستن کار کنن. ولی اندازه کار هر کس فرق می کنه. یکی برای ادامه زندگی مجبور اس شب و روز کار کنه، یکی ۸ ساعت کار می کنه، یکی ۴ ساعت کار می کنه، یکی کار سخت و شاقه انجام میده، یکی فقط نظارت می کنه و یکی هم هیچ کار نمی کنه ولی از همه پولدارتر است که این کس همان سرمایه دار است، و دیگر ا به اندازه ای که کار انجام می تن ظاهراً به همان اندازه پول برای شان داده می شه.

کارگر و در مجموع زحمتکش، هیچ افزار و وسیله ای برای پیدا کردن پول نداره، مگر فقط بازوی خودش. بازوی خودش به این معنی است که انرژی، طاقت و توان و عرقریزی خودش. یک کارگر و یک زحمتکش به خاطری که پول پیدا کده بتانه مجبور اس، انرژی، طاقت و توان خود به یک کس دیگر به فروش برسانه، که ای کس جز سرمایه دار، ارباب، خان و ثروتمند نمی باشه.

چرا کارگر مجبور اس طاقت، انرژی و توان بازوی خود را به فروش برسانه و پول پیدا کنه؟ زیرا کارگر می خواهد زندگی کنه. زندگی هم بدون غذا ناممکن اس. همین غذا است که باعث طاقت و انرژی و نیرو و توان می شوه. به هر اندازه ای که یک کارگر غذای خوب بخوره به همان اندازه انرژی و طاقت می گیره و به اندازه انرژی و طاقتش پول پیدا می کنه و بالاخره زندگی اش خوب میشه. ولی به هر اندازه ای که کارگر غذای کم و خراب بخوره به همان اندازه انرژی اش کم می شوه و کار کمتر انجام داده می تواند و هر روز فقیرتر می شه.

اما از یاد ما نرو، که یک عده افراد ظالم به نام سرمایه دار موجود است که از مجبوریت کارگر و زحمتکش استفاده می کنند و پول کمتری از انرژی و طاقتی که یک کارگر مصرف کرده به او میته. مثلاً من و تو که زحمتکش هستیم، در یک ماه به ارزش ۴۰۰۰ افغانی مواد غذایی مصرف می کنیم تا بتوانیم کار کنیم و زود خسته و زله نشویم، ولی وقتی به کارخانه یا یک شرکت می رویم، سرمایه دار و ارباب برای ما ماهانه ۳۰۰۰ افغانی معاش میته، کمتر از مقدار ارزش انرژی که من و تو به مصرف رسانیده ایم، یعنی ۴۰۰۰ افغانی. در حقیقت سرمایه دار و ارباب ۱۰۰۰ افغانی ما را دزی می کند و به جیب خود می اندازد و به همین شکل از دزدی حق ما پول بیشتر پیدا می کند.

مگر از یاد ما نرو که وقتی سرمایه دار از دزی حق ما پول بیشتر پیدا می کند، ما و تو چقه پول پیدا می کنیم. معلوم است که پول کمتر. زیرا یکی خو سرمایه دار ۱۰۰۰ افغانی کم میته و از طرف دیگه قیمت ها بالا میروند و به هر اندازه ای که قیمت بالا برود مواد غذایی کمتر خریده و مصرف می کنیم. اگر به یادت باشه گفتیم که مواد غذایی خوب و کافی باعث انرژی و طاقت بیشتر ما می شوه ولی به هر اندازه ای که مواد کم و بی کیفیت باشه، به همان اندازه انرژی و طاقت ما کم میشه، در حالی که ارباب و سرمایه دار از ما کار زیادت میخواهد. و وقتی که این انرژی و طاقت را به فروش رسانده نتانیم ما و تو را از کار اخراج می کند و میگو که دیگه توان کار را نداری، برو جای دیگر کار پیدا کن، یعنی برو در یک کارخانه، شرکت، هوتل، سرای و ... انرژی و طاقت خود را ازان به فروش برسان، منظورش ای است که دیگه به تو ۳۰۰۰ افغانی داده نمی شه چون انرژی و توان کار را نداری، برو با ۲۰۰۰ افغانی ده یکجای دیگه کار کو. و به این شکل زندگی ما خراب و خرابتر می شه، زیرا پول کمتر به دست می آوریم و غذای کمتر می خوریم و لی در بازار، در چهارراهی ها و در کارخانه و زمین از ما انرژی و طاقت بیشتر می خواهند.

به همین خاطر زحمتکشان زود پیر میشن و مرگ زودرس زندگی شان را می گیره. زحمتکشان کشور ما با چهره های خسته، کمرهای خمیده، دست های پرآبله به مشکل ترین کارها از جمله خشت زنی، گلکاری، رنگمالی، موجی گری، سلمانی، کراچی وانی، کار در فابریکه های ذوب آهن، سمنت، نوشابه سازی و غیره تحت سخت ترین شرایط کار میکنند ولی زندگی شان خوب نمیشه، دلیلش همی اس که در بازار کار، طاقت و انرژی شان، ارزان خریده می شه. اگر طاقت و انرژی زحمتکشان ارزان خریده نشوه و قیمت اصلی انرژی و طاقتی که به مصرف می رسانن به اونا داده شوه، سرمایه دار نمی تواند پول بیشتر پیدا کنه و ثروتمند شوه.

پس نتیجه می گیریم که کارگرا زمانی می توانن در قدم اول انرژی خود را با قیمت اصلی آن به فروش برسانن که متحدانه از یکدیگر حمایت کنن و حق اصلی خود را بخواهند و در قدم دوم کارگرا باید با خود فکر کنن که باید دیگه انرژی خود را به یک انسان دیگه به فروش نرسانن و کار شان فقط باید برای تمام انسان ها باشه نه یک ظالمی به نام سرمایه دار یا ارباب یا هم خان.

یادداشت:

مطلب بالا عامدانه به زبان گفتار ویراستاری نشده است.

اداره پورتال AA-AA